

[Fr. Dalgaard.]

stolene vil have faaet den fornødne Rettesnor til at finde frem til det rigtige, saaledes at kun de, der har virket i tysk Interesse, uden at modstaaende danske Hensyn har gjort sig gældende, bliver straffet, men at man paa den anden Side nu bliver færdig med at afgrænse Straffeområdet paa en saadan Maade, at alle skyldige faar den nødvendige Korrektion.

Jeg hilser med Tilfredshed, at der gives særlige Regler med Hensyn til Aktieselskaber og andre Selskaber, idet der her virkelig kræves særlige Regler, navnlig for ogsaa økonomisk at komme de paagældende til Livs.

Der er, ved jeg, nedlagt et stort Forarbejde i det foreliggende Lovforslag, og visse Drøftelser har jo ogsaa fundet Sted inden Forelæggelsen. Maaske kan et Udvalgs Arbejde med Forslaget bevirke endnu større Klarhed; men ogsaa jeg mener, at Lovforslaget bør fremmes med størst mulig Hurtighed, og det tilsiger jeg mit Partis Medvirken til.

Angaaende Lovforslagets Enkeltheder skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg finder det udmærket, at man gennem adskillige detaillerede Bestemmelser søger at tilvejebringe Garanti for, at de skyldige ikke faar Lejlighed til at stikke de Værdier til Side, som de har forskaffet sig gennem deres Ulovligheder. Det er utvivlsomt med Rette, man har fastsat skærpede Kontrolregler med Hensyn til saadanne Værdier, saaledes at man, baade naar det gælder grove og mindre grove Værnemagere, faar større Mulighed for ikke alene at konfiskere ulovlige Fortjenester, men ogsaa at fastholde selve Værdierne. Disse skærpede Kontrolregler vil ogsaa faa deres Betydning med Hensyn til de rent økonomiske Foranstaltninger, der endnu staar tilbage at træffe over for dem, som paa ulovlig eller utilbørlig Maade har profiteret af den tyske Besættelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Henning Hasle: Den højtærede Justitsminister har tidligere udtalt, at der skulde være 3 Kategorier af Værnemagerlovgivning. For det første den, vi har i Straffelovstillæggets § 15, til Dels § 16, dernæst en Lov af den Art, som er foreslaaet her, og endelig en Lov, som kun har med økonomiske Sanktioner at gøre. Jeg vil i den Anledning gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det gaar med Ud-

arbejdelsen af den sidste Lov, og hvorledes man tænker sig dette sidste Spørgsmaal løst.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har jo Ret i, at egentlig havde Rigsdagen kun ventet den første og tredje Kategori, men den højtærede Justitsminister har altsaa ment, at en Kategori 2 skulde med, og dette er jo foranlediget ved, at den Lovgivning, vi har, har som Minimum 4 Aars Fængsel. Det er klart, som det ogsaa er blevet bemærket, at en Del Handlinger, som med Rette maatte betragtes som Værnemageri, derved vilde blive straffri, og det er derfor forstaaeligt, at den højtærede Minister har fremsat dette Forslag; men det kan jo ikke nægtes, at rent teknisk vil det kunne volde visse Vanskeligheder at foretage en Afgrænsning mellem Straffelovstillæggets § 15 og denne Lov. I Virkeligheden maa man vist sige, at Forholdet klarest udtrykkes paa den Maade, at vi nu har en Værnemagerlov med en Strafferamme, der bare gaar ud paa Fængsel, hvilket vil sige Fængsel i fra 30 Dage indtil for Livstid, og at visse kvalificerede Handlinger som særlig anstødeligt Initiativ, Paaberaabelse af national Indstilling o. s. v. medfører, at Straffen skal være mindst 4 Aar. Dertil kommer, at i saa Tilfælde bliver det obligatorisk at frakende den paagældende almen Tillid, og de særlige Konfiskationsregler sætter ind. Jeg tror i og for sig, at dette giver det klareste Billede af Situationen, som den faktisk er. Noget egentligt Kriterium for en Afgrænsning mellem Straffelovstillæggets § 15 og denne Lov er der ikke.

En meget vanskelig Afgrænsning er ogsaa Afgrænsningen af Spørgsmaalet om, hvad der er straffrit. Der tales i Lovforslaget om utilbørligt økonomisk Samarbejde med Fjenden, og saa gives der en Række Forskrifter, 4 i alt, til Vejledning for, hvad der maa anses for utilbørligt. Jeg kunde egentlig ønske, at man ogsaa i Loven fastslog, hvad der *ikke* skal betragtes som utilbørligt i Lovens Forstand, saa vidt dette er gørligt, og det vil i en vis Udstrækning være gørligt. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget. I disse hedder det nemlig, at det bliver straffrit at have arbejdet for Besættelsesmagten, hvis dette er sket under alvorlige Trusler, hvis der foreligger en Ordre eller Anvisning fra Regeringen, eller hvis det paagældende Arbejde er godkendt af de med Regeringen samarbejdende Erhvervsorganisationer. Jeg synes, det vil være rigtigt at fastslaa dette i Loven, og den højtærede Minister mener